

عنوان مقاله:

جلوه های تعهد اخلاقی در شعر احمد صافی نجفی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، دوره 2، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهره نامی - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی تهران، ایران

سیدعدنان اشکوری - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی تهران، ایران

الهه ستاری - کارشناس زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اخلاق یکی از آموزه های دین است که در زندگی بشر اهمیت فراوان دارد. شاعران و نویسندگان بزرگ در اشعار و آثار خود به اخلاقیات توجه بسیاری نشان داده و اصطلاحات و مفاهیم اخلاقی را به کار برده اند. در حقیقت تعهدات اخلاقی جنبه ی نسبت دارند و هر مکتب و مذهبی که در این باره سخن می گوید آن ویژگی ها را بر اساس عقاید خود از جهات مختلف بیان می دارد. اغلب شاعران نیز دیدگاه شان را درباره ی مسایل اخلاقی در اشعارشان به تصویر کشیده اند. البته دیدگاه هر شاعر با دیگر شاعران بر اساس عقیده و نگاهش به زندگی و دنیا و به مردمان دیگر و حوادثی که با آنها مواجه بوده متفاوت است و چه بسا شاعرانی که دیدگاهی خوشبینانه نسبت به برخی از مضامین اخلاقی مثل امید، عشق، محبت و شادی دارند و اشعارشان ملامال از این مضامین متمایز اخلاقی است، ولی در مقابل شاعرانی که اشعارشان سرشار از ناامیدی، درد، غم، شکست و بیزاری از دنیا و آدمیان است. هدف این پژوهش بررسی تعهد اخلاقی در شعر احمد صافی نجفی است که بر اساس شیوه ی تحلیل محتوا و آمار انجام می شود. بررسی ها حاکی از آن است که مضامین اعتقاد به مرگ و دلسوزی و شفقت نسبت به حیوانات به میزان 12/19 درصد بیشترین میزان فراوانی و نکوهش غرور و دعوت به صبر و بردباری به میزان 2/43 درصد در اشعار صافی کمترین میزان فراوانی را به خود اختصاص داده اند.

کلمات کلیدی:

شعر معاصر عراق، ادبیات متعهد، تعهد اخلاقی، احمد صافی نجفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720916>

